

CAMPI QUI PUGUI, QUE ARRIBEN ELS POETES

Cim de Montjuïc

duir més «quantitat» del poema, car són molt abundosos els fragments, i eliminar la nota castellana.

Frederic Udina i Martorell ha fet un pròleg a to amb les circumstàncies amb què s'ha fet el llibre: exposició d'una ciutat gràficament i obsequi d'aquest material als clients i amics de la casa. Diu el Dr. Udina: «Com a barceloní dedicat més als estudis històrics, em plau de prologar aquests nous «racons», amb l'esperança que els qui llegiran aquest llibre se sentiran més identificats amb la urbs que habitin o que visitin. Sense dubte alguna vegada aprofitaran algun d'aquests racons per a una confidència, una intimitat, un mot silenciós...».

Fóra molt diferent un pròleg de Francesc Candel o Josep M. Espinàs. Ara, segurament, aquests haurien demanat una altra visió dels «racons» de Barcelona, una visió, diguem-ne més real, més vivencial, no tan bonica, no tan de «fiors i violes».

No som professionals de la poesia però de la mateixa manera com en Brossa no para d'aplaudir al nou poeta i ja vell, Ramon Pinyol, tampoc nosaltres no ens cansàrem de lloar a Pere Català i Roca per la seva tasca de fotògraf. Val la pena atancar-se a les oficines de l'entitat bancària editora a la plaça de Catalunya per demanar el llibre; les fotografies compensen, i amb escreix, les molèsties del tràfic immens, de l'estretor entre els mars de gent, de l'aire que costa de respirar, en fi, de la Barcelona central.

Respecte als textos poètics cal remarcar la gran abundor de noms però no a to amb la qualitat de les fotografies. Per exemple, seleccionar per al parc zoològic un text de Dalmau Valls quan tenim un esplet magnífic de llibres de poesia dedicats als animals des de Carner a Pere Quart passant pels medievals. Ara bé Carner es veu representat amb els carrers de Sant Gervasi i Pere Quart amb les granotes del seu Bestiari. Absències lamentables són les d'autors de les Odes. Hi trobem fragments de Maragall i Verdaguer, lamentem, aquestes separacions que, com l'Oda d'en Pere Quart no escaurien massa bé a les abillades i pulcres pàgines d'aquest llibre.

També una actualització dels poetes no seria desdenyosa. Amb tot cal felicitar el dinamisme d'aquestes publicacions, encoratgar per veure'n més però no limitades solament a Barcelona sinó a les nostres muntanyes, a les nostres comarques, a la natura i no tan circumspectes a un esquema tan rígid que potser fa el llibre a-poètic donades la gran distància que hi ha entre les fotografies i els textos, i la poca quantitat dels mateixos en voler fer-ne 50 en tan poques fulles—cada fotografia ocupa una pàgina—. Afegir un zero a l'edició és pot fer i seria una ajuda magnífica als mestres de català i a la divulgació de la Catalunya bonica, és a dir passar de 15.000 a 150.000 exemplars. La distribució però hauria de ser millor que la d'unes altres Caixes editores d'uns contes infantils en la que, segons veus fidedignes, la major part de l'edició espera encara arribar a les escoles.

Llibres com aquest, amb tots el retrets que se li poden fer, ajuden, i força, a l'ampliació del públic de poesia, malgrat la deformació a priori que suposa la selecció dels textos, també contribueixen a l'engrandiment de la base lectora i l'augment del tiratge és pot fer amb uns bons rendiments anuals i beneficis a llarg termini car conjuminar tan bellament imatge i lletra no s'acostuma a fer massa al nostre país per dificultats de butxaca però quan això no és problema endavant les atxes i que cremi força.

JOSEP M.³ FIGUERES

UNA DIGNA I COMPLETA EDICIÓN

La Caixa d'Estalvis Sagrada Família ha sobtat aquest matí grisos amb un present que un tècnic en publicitat ens envia tot amantent. Es tracta del llibre «Altres 50 racons de Barcelona». Aquesta obra pot ser agafada com fotografia, poesia, Barcelona o curiositat. Pere Català i Roca ha seleccionat 50 de les millors fotografies que ha fet de la capital catalana, també ha triat uns poemes per acompanyar el material gràfic car aquest és l'eix del llibre i ha escrit unes notes comentant la visió que el seu aparell fotogràfic ha conservat per a la història i el nostre gaudiment. Hem dit curiositat per aquest llibre es reparteix gratuïtament com els altres de la sèrie, és a dir: «50 racons de Barcelona» i «Llum de festa a Barcelona», la qual cosa dóna un caire de prestigi i de servei ciutadà a la improvisada editorial poètica. Només sabíem que l'obsequi de llibres el fes Banca Catalana amb els temes econòmics editats pel seu eficient Servei d'Estudis. Caldria que la resta de bancs imitessin aquest exemple. Són els qui tenen per definició el capital i només els hi cal decidir-se a actuar. El precedent, amb tres exemplars, és entrar amb bon peu al món poètic.

Tècnicament no es pot fer cap retret a l'edició que comentem. El paper, les fotografies, l'enquadernació, la claretat de la tipografia, tot. Sense caure en l'ostentació tampoc. Podem llegir plàcidament una obra editada amb molta cura i caldria pensar si val la pena repetir en castellà la nota que acompanya la fotografia i al poema escrit en català. Si es vol fer una edició bilingüe cal que els no-lectors de català també s'assabentin del text del poema i no solament del contingut de la glossa del «racó» de Barcelona. Potser, d'altra banda, aniria més bé repro-